

بهرام مسعودی

اس . ام . علی - مشاور یونسکو
بهرام مسعودی - کارشناس ارشد روابط عمومی

همکاری بین‌المللی برای فعال سازی جریان اطلاعات International Cooperation for the Activation of Information Flow

● تنها روش برای گسترش مهارت در خلال کار آموزی صورت می‌گیرد و ما باید بدنبال همکاریهای بین‌المللی در این زمینه برویم و مؤسسات کارآموزی حرفه‌ای در کشورهای صنعتی بایستی برای جلوراندن دنیای در حال توسعه کمک نمایند.

این مقاله ترجمه متن سخنرانی آقای اس . ام . علی مشاور منطقه‌ای یونسکو در آسیا است که در کنگره ارتباطات بین‌المللی در انجمن تحقیقات ارتباطات و اطلاعات ژاپن می‌باشد.

شرکت چندین ساله ژاپن مخصوصاً روشفکران این کشور در بحث ارتباطات، موجب اهمیت فزاینده این مباحث شده است. این حاکی از نقش خوبی است که ژاپن توان ایفای آن را دارد در حقیقت یک نقش کلیدی را بازی می‌کند و با

برگزاری سمینارهای مختلف در زمینه ارتباطات در این کشور و تأثیر آن بر عقاید گوناگون، به کشورهای در حال توسعه آسیا و بهبود ساختارهای ارتباطی شان کمک مؤثری می‌کند و برای بسیاری از ما که در چند سال گذشته عمیقاً درگیر تلاشهایی در بهبود جریان اخبار بوده‌ایم، امروزه وظیفه‌ای که پیش روی داریم فقط فعالیت در جریان اطلاعات در یک سطح جهانی نیست بطوری که بهبود سطح هم در کیفیت و کمیت، جریان موجود نه در سطح جهانی بلکه در یک سطح منطقه‌ای و تحت منطقه و سطوح ملی نیز است. به بیان دیگر، وظیفه اصلی این است که به پتانسیل کامل جریان اطلاعات با گامهای طراحی شده دقیق واقعیت بخشیم و منظورمان را با نهایت همکاری بین المللی به انجام رسانیم.

من می‌خواهم کمی تغییر در عنوان گفتگو بدهم، تغییر و جانشین کردن کلمه «بهبود بخشیدن» بجای کلمه «فعال سازی» که بر شناخت ما از آنچه که تاکنون انجام شده است تأکید می‌ورزد و توجه ما را به آنچه که در پیش روی داریم متمرکز می‌کند.

ملاحظه وضعیت فعلی جریان اطلاعات که پیشتر کارشناسان آن را «نامتعادل» توصیف می‌کنند نه توسط یک گروه ملی بلکه توسط همه جوامع بین المللی بیان شده است. اگر درست بیاد آورده باشم سال ۱۹۶۹ در نشست کارشناسان یونسکو در مونترال کانادا بود که مخصوصاً از مفهوم «جریان دو طرفه اخبار و جریان متوازن اخبار» برای اولین بار سخن به میان آمد.

از آن زمان تاکنون کارهای ما در تعیین و شناخت مسائل مربوطه در سطح بین المللی انجام یافته است در این ارتباط باید توجه‌تان را به قطعنامه‌ها و راه‌حلهای متعددی که در کنفرانس‌های عمومی یونسکو و همچنین دیگر نشست‌هایی که توسط نمایندگان سازمان ملل به تصویب و توافق رسیده است جلب نمایم.

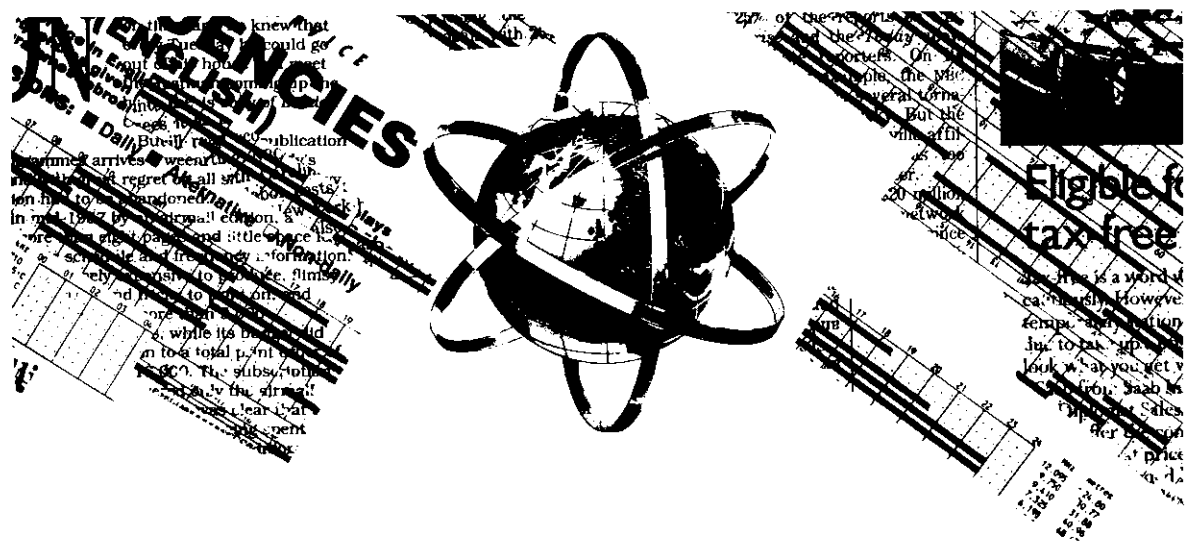
کمیسیون بین المللی بررسی مسائل ارتباطات که بیشتر به عنوان «کمیسیون مک براید» شناخته شد و توسط یونسکو در سال ۱۹۷۷ برگزار شد مستقیماً مربوط می‌شد به مسئله

● بخاطر تلاش مصرانه‌ای که جنبش عدم تعهد، یونسکو و چندین سازمان حرفه‌ای انجام دادند تعدادی از کشورها در آسیا تعرفه‌های ارتباطات راه دور خود را برای سازمان‌های پخش و آژانس خبری کاهش دادند.

جریان اطلاعات در سطح جهانی و سطوح ملی که تا امروز ادامه دارد و نقطه عطفی در همکاری‌های بین المللی می‌باشد. در جریان این بحث ممتد در سطح بین المللی بسیاری از مسائل مورد نظر از این دیدگاه خاص مورد توجه قرار می‌گیرند. بعنوان مثال روی این توافق شده است که وقتی ما در خصوص نبود توازن اطلاعات صحبت می‌کنیم منظورمان فقط حجم اخباری که از کانالها و سطوح مختلف منتشر می‌شود نیست بلکه کیفیت و مشخصات آن نیز مد نظر می‌باشد. به بیان دیگر به «چقدر و چه نوع» از اطلاعات توجه می‌کنیم.

با تفحص در این مسئله و با استدلال عادلانه می‌توان گفت که ما با حجم فزاینده‌ای از اطلاعات از جنوب به شمال که به روی بلایای طبیعی، بحرانهای اقتصادی و ناآرامی‌های سیاسی تمرکز می‌یابد و کمتر به تلاشهای کشورهای در حال توسعه برای فائق شدن بر مشکلاتشان می‌پردازد با تمام نابرابری‌ها و با یک اختلاف و شاید یک نوع جدی‌تری از عدم توازن جریان اطلاعات مواجه هستیم که با آن موردی که مباحثه بر سر آن در سال ۱۹۶۹ در مونترال آغاز گردید متفاوت است.

دانسته یا ندانسته آیا روزنامه‌ها و سازمانهای سخن پراکنی حداقل مسئول ایجاد قسمتی از این عدم توازن انتشار و اطلاعات در سطح جهانی و منطقه‌ای هستند؟ از طرفی، امکان خطر در درجات کمتری نیز مخصوصاً در اطلاعات تهیه شده از کشورهای در حال توسعه توسط

تاکنون همکاریهای بین المللی. خود را، در چند چارچوب منطقه‌ای مبادله خبر مانند شبکه خبری آسیا و اقیانوسیه (ANN)، آژانس خبری پان افریکایی (PANA) آژانس خبری کارائیب (CANA) و آسیا و یون و سرانجام در زمینه اخبار تلویزیونی بروز داده است.

از طریق این چارچوبها که توسط سازمانهای حرفه‌ای تنظیم شده‌اند اکنون این امکان وجود دارد که چند نمونه‌ای را خدمت شما ارائه دهم. اخبار زیادی که از اندونزی و فیلیپین در روزنامه‌های مالزی و هند درج می‌شود یا یک خبر تلویزیونی از بنگلادش که توسط چین در همان روز گرفته می‌شود یا خواندن یک خبر درباره یک طرح توسعه در کنیا که در روزنامه‌های سنگال منتشر می‌شود ممکن بود در گذشته مورد توجه قرار نگرفته باشد.

باید خاطر نشان کنم که این چارچوب در حقیقت در یک شکل یا اشکال متفاوت دیگر توسط همکاریهای بین المللی حفظ و تقویت می‌شوند در مواردی یونسکو پشتیبانی کامل نموده و گاهی با پشتیبانی مالی برای خرید تجهیزات، خدمات مشاورتی هدایتی و مهمتر از همه در تعلیم کارکنان فنی و روزنامه‌نگاری آنان کوشیده است. برنامه بین المللی توسعه ارتباطات (IPDC) نیز کمکهای اساسی برای همه این طرح‌ها نموده است.

علاوه بر اینها این چارچوبها مخصوصاً PANA و CANA از امتیازات تعدادی از کشورهای منفرد در

روزنامه‌نگاران در داخل خود این کشورها وجود دارد که ممکن است بطور فزاینده‌ای بصورت انتخابی عمل شود و توجه زیادی به مسائل و مشکلاتی که برآینده، خیلی از کشورها سایه افکنده است نشود. آیا این صرفاً یک چشم انداز از مسئله‌ای است که به روزنامه‌نگاران منفرد مربوط می‌شود یا مسائل دیگری را نیز در بر خواهد داشت؟ دوباره این سؤال مطرح می‌شود که چقدر از اخبار از طریق دستگاههای رسمی و همچنین چقدر توسط دستگاههای تازه تأسیس شده منطقه‌ای مبادله خبر، در روزنامه‌های کشورهای صنعتی و ملل توسعه یافته منتشر می‌شود؟ آیا دانسته یا ندانسته روزنامه‌ها و سازمان‌های سخن‌پراکنی مسئول بخشی از عدم توازن ایجاد شده در زمینه انتشار اطلاعات در سطح جهانی و ملی و منطقه‌ای نیستند؟ وقتی موقعیت کنونی را مطالعه می‌کنیم، این منصفانه به نظر می‌رسد که گفته شود همکاریهای بین المللی صرفاً متوقف نمی‌ماند تا مسائلی را که بنده اکنون ذکر نموده‌ام مورد شناسایی قرار دهد. اکنون یک همکاری بین المللی مستمر و مبتدی در درجه اول در زمینه تکمیل آزمایش‌ها با هدف افزایش جریان اطلاعات بخصوص در سطح منطقه‌ای و در درجه دوم در سطح بین قاره‌ای و بین المللی در جریان است. ما همچنین زمانی وارد صحنه‌های همکاریهای بین المللی می‌شویم که بتوانیم دیگر مسائل وابسته مخصوصاً جنبه‌های کیفیتی جریان اخبار را مورد بررسی قرار دهیم.

اروپای غربی و خلیج و مقداری هم از طریق «صندوق اعانات» که زیر نظر یونسکو عمل می‌کند بهره‌مند شدند بنابراین در وجود این طرح شکی نیست.

در ایجاد همکاری‌های بین‌المللی یک طرح آسیایی وجود دارد که از دیگران فراتر می‌رود و یک دینامیسم حرفه‌ای را آشکار می‌نماید، که علائق ما را تأیید می‌کند.

در اینجا من به آسیا و بیژن اشاره می‌کنم که امروزه مبادله اخبار تلویزیونی در چند کشور توسط انتقال ماهواره‌ای روزمره‌ای از طریق شبکه‌های جغرافیایی و تلویزیونی ملی، از چین تا سری لانکا را تحت پوشش دارد.

با همکاری که بین اتحادیه پخش آسیا و اقیانوسیه (ABU) و رادیو و تلویزیون مالزی و یونسکو بوجود آمده، آسیا و بیژن گزارش‌هایی از سایر کشورهای آسیایی را به خانه تماشاگران می‌آورد که قبلاً بندرت انجام می‌شد.

توجه به برنامه‌های صبحگاهی آسیا و بیژن که در استادیو رادیو تلویزیون مالزی قابل دریافت است و ارائه برنامه روزانه که از چندین شبکه داستانه‌های مختلف ساخته شده‌اند انجام می‌گیرد. من روش حرفه‌ای سطح بالایی که این طرح ارائه می‌دهد را علیرغم موانع بسیار مخصوصاً هزینه‌های گزاف انتقال ماهواره‌ای آن مورد تحسین قرار می‌دهم.

این خود نیز برجسته است، چیزی که مخصوصاً پروژه را مهم می‌کند و آن ارتباط با اروپا و بیژن است که توسط اتحادیه پخش اروپا (EBU) انجام شده است. تحت یک تبادل

برنامه ریزی شده که هیچ ملاحظات اقتصادی را شامل نمی‌شود آسیا و بیژن برنامه‌های خود را در دسترس «ارو و بیژن» قرار می‌دهد و در عوض گزارش‌های خبری خود را از

«یورو و بیژن» انتخاب می‌کند. این همکاری که مرتب در حال گسترش است این امکان را برای تماشاگران تلویزیون در اروپای غربی فراهم می‌کند که گزارش‌های خبری بیشتری از آسیا دریافت نمایند. بنابراین آسیا و بیژن به عنوان

آغازگر یک معامله منطقه‌ای، وجهه بین‌المللی پیدا کرده است. ما امیدواریم که بیش از این طول نکشد و این برنامه

تبادل، بقیه کشورهای منطقه آسیا و اقیانوسیه و دیگر مناطق جهان را نیز تحت پوشش قرار دهد.

□

آینده چگونه خواهد بود؟ آسان از کنارش بگذریم، ما از اینجا به کجا می‌رویم؟

در این مقطع وظیفه مستمر ما مطمئناً تقویت ارتباطات موجود در همکاری‌های بین‌المللی مخصوصاً حمایت حوزه‌هایی مثل ANN, PANA, CANA و آسیا و بیژن می‌باشد.

برای انجام چنین کاری، ما بایستی توجه ویژه‌ای در شناخت دقیق نیازهای این حوزه‌ها که می‌تواند با کمک‌های خارجی که توسط همکاری‌های بین‌المللی مرتفع می‌شود بنمائیم. ما

بایستی مطمئن شویم که این چنین کمک‌هایی جایگزین پرداخت‌های ملی نمی‌شود. من در اینجا باید بگویم که در ذات همه این چنین طرحها، مشکلاتی نهفته است که بسیار هم زیاد می‌باشد. برای یک چیز در دو طرحی که بنده درگیر

آن بودم و ANN و آسیا و بیژن نام دارند، هزینه‌های انتقال، یک بار مالی شناوری را بر مسئولان ملی تحمیل نمود که میزان کمک‌های خارجی در مقایسه با آن بسختی می‌تواند مؤثر توصیف شود.

در ضمن ما باید به فکر کشف مناطق جدیدی برای همکاری‌های بین‌المللی باشیم که ممکن است به تلاش‌هایمان نسبت به بهبود جریان اطلاعات در سطح جهانی کمک نماید.

یکی از این مناطق در حوزه تعرفه ارتباطات راه دور رسانه‌ها قرار دارد.

بخاطر تلاش مصرانه‌ای که جنبش عدم تعهد، یونسکو و چندین سازمان حرفه‌ای انجام دادند تعدادی از کشورها در آسیا تعرفه‌های ارتباطات راه دور خود را برای سازمانهای

پخش و آژانس خبری کاهش دادند. اگر چه تعرفه کاهش یافته است ولی هنوز هم بالاتر از آن مقداری است که گروه یونسکو در سال ۱۹۸۰ پیشنهاد نموده‌اند یا توسط

سازمانهای حرفه‌ای بر آن تأیید نمودند، این حرکتها توسط چند کشور آسیایی مقدار زیادی به راه انداختن آسیا و بیژن کمک کرد و آسودگی قابل ملاحظه‌ای را برای آژانس‌های

خبری که با ANN در ارتباط بودند فراهم آورد. بهر حال این واضح است که آژانسهای خبری و سازمانهای

● آیا دانسته و ندانسته روزنامه‌ها و سازمان‌های سخن پراکنی مسئول بخشی از عدم توازن ایجاد شده در زمینه انتشار اطلاعات در سطح جهانی و ملی و منطقه‌ای نیستند؟

آنچه که چند مؤسسه کارآموزی در کشورهای درحال توسعه بتوانند از عهده آن برآیند.

در اینجا ما دوباره بدنبال همکاریهای بین‌المللی می‌رویم و اینکه مؤسسات کارآموزی حرفه‌ای در کشورهای صنعتی بایستی برای جلو راندن دنیای درحال توسعه کمک نمایند. تعدادی از کشورها و مؤسسات در غرب، اروپای شرقی، اتحاد شوروی و ژاپن ممکن است بیشتر سعی داشته باشند فعالیتها و تلاشهای فعلی خود را افزایش بخشند تا بجای اینکه به اتخاذ سیاستهای جدیدی مبادرت ورزند. واقعیت این است که این مؤسسات و کشورها حمایت‌های قابل ملاحظه‌ای را برای این قبیل سازمانهای کارآموزی نظیر مؤسسه آسیا و اقیانوسیه برای توسعه پخش (AIBD)، مؤسسه هندی ارتباط جمعی (IIMC) و بنیاد مطبوعاتی آسیا (PFA) نموده‌اند. اولین طرح کارآموزی که توسط مؤسسه گسترش مطبوعات تابلند در چند ماه گذشته به اجرا گذاشته شد بنیانش توسط پایگاه ایالات متحده مستقر در بنیاد آسیا بنا نهاده شده است.

این هنوز یک آغاز است. کارهای زیادی باقی مانده است که باید انجام شود. در سرعت بخشیدن به تلاش به ایشان در زمینه کارآموزی در جهان در حال توسعه آژانس‌های اعانه (بخشنده) - مؤسسات و حکومت‌ها - در کشورهای صنعتی شده بایستی بطور مشترک امکان تشکیل دوره‌های بلند مدت را مورد بررسی قرار دهند و بگویند که در سه یا پنج سال در مؤسسه‌هایی که آنها انتخاب می‌کنند با آنان کار کنند یا بجای انجام طرح‌هایشان در کوتاه مدت یا حتی در پایگاهها، به نظر می‌رسد که بهتر باشد با چندین نوع فعالیت

سخن پراکنی زمانی می‌توانند امتیاز کاملی از کاهش تعرفه‌های ارتباطات راه دور بگیرند که این کاهش تعرفه‌ها کشورهای زیادی را در برگیرد. به عبارت دیگر تصمیم اعطای امتیازات تعرفه‌های انتقال به رسانه‌ها، بایستی در حقیقت بصورت یک مجموعه باشد. که این همکاریهای بین‌المللی را می‌طلبند.

ما امیدواریم با افزایش چشمگیر جریان ارتباطات در بین خود کشورهای در حال توسعه و کشورهای جنوب به شمال، موجبات کاهش چشمگیر تعرفه‌های ارتباطات راه دور برای رسانه‌ها گردد.

در خلال سالهای آینده یونسکو امیدوار است که بحثهای بیشتری را در این خصوص با سازمانهای حرفه‌ای و همچنین با کشورهای عضو سازمان بدنبال نماید.

در ضمن ما بایستی با دیگر کشورهایی که مسئله به آنها مربوط می‌شود تا آنجائی که همکاریهای بین‌المللی امکان پذیر باشد به فعالیت ادامه دهیم.

از آنجائی که افزایش جریان اطلاعات ضرورتاً بایستی با افزایش حجم اخبار از جنوب به شمال و همچنین افزایش بین خود کشورهای درحال توسعه همراه باشد ممکن است این سؤال مطرح شود که اولاً چه کسی باید خبر را تهیه کند و در درجه دوم تحت چه شرایطی خبر تهیه شود.

سؤال اول را می‌توان به آسانی جواب داد. این، روزنامه‌نگار است که بایستی مسئولیت اولیه جمع‌آوری و پخش خبر و افزایش جریان اطلاعات از کشورش به مناطق دیگر یا به دنیای خارج را بعهده گیرد. اینکه چگونه او مسئولیتش را به انجام برساند بستگی به چند عامل دارد:

اول از همه به مهارت حرفه‌ای او بستگی دارد. تنها روش برای گسترش مهارت در خلال کارآموزی صورت می‌گیرد، کارآموزی شامل دهها کلمه که از هزاران گزارشگر، مسئولان تنظیم اخبار و ماکت سازی، مقاله نویسان، مدیران رسانه‌ها، روزنامه‌نگاران رادیو و تلویزیون، برنامه نویسان و برنامه سازان، تکنولوژیست‌ها در صدها کشور درحال توسعه در آسیا، افریقا، امریکای لاتین و کارائیب آموخته می‌شود. این یک مسئولیت بزرگ است، خیلی بزرگ‌تر از

کارآموزی کار کنند. ما همچنین باید مجدانه در نظر داشته باشیم که بطریقی سندرم اعانه طلبی را از بین ببریم و در جهت ایجاد یک مشارکت اصیل بین مؤسسات کارآموزی منفرد در جهان در حال توسعه و سازمانهای همتایشان در کشورهای توسعه یافته حرکت کنیم. این یک هدف غیر ممکن نیست برای این منظور سازمان منفردی در کشورهای صنعتی وجود دارند که تجاربشان را در آسیا شاید هم در درون افریقا و امریکای لاتین بکار می‌گیرند. و فعالیتهای تعلیمی خود را در کشورهای در حال توسعه و همکاری با سازمانهای منطقه‌ای و ناحیه‌ای طرح می‌کنند. باید امیدوار باشیم که طولی نخواهد کشید گام مشابهی توسط دیگر آژانس‌های خبری فوق الذکر برداشته شود.

□

زمانی این تصور از شراکت با تمام ملاحظات پذیرفته شد، ممکن است خیلی برای مؤسسات تعلیمی در کشورهای صنعتی طبیعی باشد که کارشناسانی را از این منطقه یا از افریقا و امریکای لاتین برای سخنرانی یا هدایت دوره‌ها در کشورهای صنعتی دعوت کنند ضرورتاً نه برای تکنیک‌های گزارشگری یا پخش، بلکه برای مسائل و مشکلاتی که کشورهای در حال توسعه با آن روبرو هستند. موضوع نهفته در این برنامه‌ها ممکن است برای بکارگیری تخصص‌های کشورهای جهان سوم و یا تهییج تازه واردها به رشته ارتباطات در کشورهای صنعتی و یا ایجاد امید و انگیزه در خصوص مسائل و چشم اندازه‌ها در میلیونها نفر مردم کشورهای در حال توسعه بوده باشد.

آخر اینکه، هیچ دلیلی وجود ندارد که چرا بسیاری از مؤسسات در غرب و ژاپن نمی‌توانند از نمونه‌ای پیروی کنند که توسط «بنیاد لوس» از کشور ایالت متحده و مرکز تحقیقات و توسعه بین المللی کانادا بکار می‌گیرند و کارآموزان را از کشورهاشان در سازمانهایی در این منطقه جا می‌دهند.

در مجموعه ما، در دنیای فعلی، مخصوصاً در رشته ارتباطات مطمئناً فرآیند آموزشی بایستی دوطرفه باشد.

در کشمکش برای همکاریهای بین المللی بیشتر و براساس

یک مرحله جدید نبایستی حتی برای لحظه‌ای فراموش کنیم که تشریک مساعی را نمایندگان خارجی یا حتی اعضای سازمان ملل نمی‌توانند و نبایستی بجای سهم مالی یا غیرمالی مسئولان ملی قرار دهند. در حقیقت یکی از شرایط برای شکستن روابط صدقه‌گیری بین مؤسسات تعلیمی در این حوزه نقش آژانس‌های بخشنده در کشورهای توسعه یافته در تضمین حمایت است.

اصولاً در منابع مالی توسط مسئولان ملی از سهم منطقه‌ای به این مؤسسات تعلیمی است که افزایشهای اساسی که خلال سالهای آینده روی خواهد داد نشان می‌دهد و راه دیگری نیز نیست.

سئوال دیگری که قبلاً مطرح کردم این است «چه شرایطی وجود دارد که امروزه یک روزنامه‌نگار در یک کشور در حال توسعه به کار می‌پردازد؟» این چنین گفته می‌شود که با قدری توجه، یک روزنامه‌نگار همه ارزشهای تعلیم را فراتر خواهد گرفت اگر وی بعداً قادر نباشد مسئولیت حرفه‌ای آزاد خود را ایفا نماید با تهدید و فشار بهره‌مندی از خدمات یک زندگی محبوبانه را از دست خواهد داد.

در این راستا، شرایط در چندین کشور در حال توسعه نیاز به توسعه بیشتری را می‌طلبد. البته این‌ها مواردی از ملاحظات ملی هستند. اما شکی نیست که اگر این برای بالا بردن سطح همکاریهای بین المللی در رشته کارآموزی باشد یا برای ایجاد اعتبار برای اخباری که از جنوب می‌آیند، بهبود اوضاع مطبوعات ملاحظات ملی را تغییر خواهد داد.

حوزه دیگر برای همکاریهای بین المللی به توسعه تکنولوژیک ساختار ارتباطات مخصوصاً آژانس‌های خبری و سازمانهای سخن پراکنی در کشورهای جهان سوم مربوط می‌شود. این یک مسئله کلی پخش است. بنابراین یک برجستگی مخصوص در کار برای افزایش در جریان جهانی اطلاعات و جریان ملی و منطقه‌ای وجود دارد و این قدری به پرکاری نیاز دارد.

همانطوری که همه می‌دانند تأیید مکانیسم مبادله اخبار منطقه‌ای مانند ANN بستگی به یک حد وسیعی از ظرفیت‌های تکنیکی آژانس‌های خبری دارد که عضو شبکه

می‌باشند. برای هر آژانس خبری ملی نه تنها یک افزایش در داد و ستد وجود دارد بلکه منابع متعددی از درآمدهای اطلاعاتی را در بردارد.

به عنوان یک شبکه ANN از طریق چهار مرکز دوباره توزیع (رله) عمل می‌کند که هر مرکز به پنج مرکز آموزش خبری ملی دیگر مربوط می‌شود. این نه آسان است و نه ارزش بالایی دارد که یک آژانس خبری به عنوان مرکز توزیع کننده مجدد خدمت می‌کند و با موفقیت به کنترل دستی اداره شود.

در این صورت جای تعجب نیست که دو آژانس خبری ملی اصلی در این منطقه، یکی در جنوب آسیا و دیگری در جنوب شرقی آسیا اخیراً برنامه انتقال و مبادله خود را کامپیوتری نموده‌اند. شکی نیست که طولی نخواهد کشید که در آینده نزدیک دیگر آژانس‌ها نیز همان کار را بکنند.

این یک توسعه خوشایند است که به طریقی از مکانیسم مبادله منطقه‌ای فوق نیرو می‌گیرد. زمانی که هر یک از آژانس‌های خبری بی‌تردید به ارزش مسئله بنگرند که از توسعه تکنیکی مربوط به منابع خودی ناشی می‌شود، آژانس‌های خبری بیشتری مخصوصاً در کشورهای صنعتی می‌توانند از طریق تهیه اطلاعات تکنیکی یا خدمات مشاوره‌ای به آنهایی که او محتاج آنان است کمک نمایند. یونسکو کاملاً مصمم به تقویت این گونه از همکاریهای بین المللی است.

□

سازمانهای رسانه‌ای وجود دارند که هنوز هم به طریقی به نقش دوگانه ادامه می‌دهند اگر نه بصورت منفی، نگرش به سوی این آرایش مبادله منطقه‌ای جدید دارند مانند ANN, PANA, CANA و آسیا ویزن. بعضی این نظم‌ها را به عنوان یک تهدید برای منافع‌شان می‌نگرند. بعضی‌ها آن را می‌پذیرند و عملکردشان با بی‌تفاوتی همراه است. اگر این نظام‌های مبادله رشد کنند و قوی شوند، اعتبار می‌یابند - دیگر بخش‌ها شاید سعی کنند که موقعیت را با دید مثبتی بررسی کنند. از دیدگاه یونسکو در حقیقت، مکانیسم جدید مانند ANN, PANA, CANA نمی‌توانند تهدیدی برای مؤسسات ایجاد شده باشند برای اینکه در میان موارد دیگر آنها تلاش می‌کنند که کمک کنند مناطق جدیدی برای پوشش خبری بوجود آید، پوششی که نهایتاً تکمیل کننده است نه جایگزین شونده و معمولاً توسط سرویس‌های با سیم، گزارش می‌شوند.

امیدواریم که روند این نظام‌های مبادله‌ای موفق به خلق علاقه در میان عموم روزنامه خوانان و تماشاگران تلویزیون در نوع جدیدی از اخبار که بعضی این اخبار را اخبار جایگزینی هم می‌نامند بشود تا بیانگر عواطف و احساسات رنج و زحمت میلیونها نفر در جهان سوم باشد. ما به همکاریهای بین المللی تا رسیدن به آن مرحله نیازمند هستیم.

